

بیمارستان
موسی بن جعفر (ع)
قوچان

به نام خدا

واحد بهبود
کیفیت

عنوان سند: بیماری سرخک

شماره سند: M.04.N-I.F/75 تاریخ تدوین: ۱۴۰۱/۲/۵

شماره بازنگری: ۱ تاریخ بازنگری: ۱۴۰۳/۷/۲۰

شماره ویرایش: تاریخ بازنگری بعدی: ۱۴۰۵/۷/۲۰

بیماری سرخک:

سرخک بیماری حاد و بثور، بسیار مسری و با قدرت انتشار زیاد است و بیماری به راحتی در مناطقی که نوزادان و کودکان با همدیگر می باشند از جمله مهد کودک و مدارس منتشر می شود. در مناطق با آب و هوای گرمسیری بسیاری از موارد سرخک در طی فصل خشک رخ می دهد در حالی که در مناطق با آب و هوای معتدل بروز بیماری در اواخر زمستان و اوایل بهار رخ می دهد.

عامل بیماری:

ویروسی از گونه موربیلی ویروس از خانواده پارامیکسو ویروس ایجاد می شود. نوع ژن ویروس سرخک در ایران از نوع D4 می باشد.

راه انتقال بیماری:

انتقال بیماری به صورت اولیه از فرد به فرد از طریق با آئروسل یا به وسیله تماس مستقیم با ترشحات بینی و گلوئی فرد صورت می پذیرد.

تعریف مورد بیماری:

۱- هر مورد مشکوک به تب طب و بثورات

ماکولو باپوار بدون توجه به علائم همراه

۲- تعریف آزمایشگاهی وجود آنتی بادی IgM

علائم بالینی بیماری:

ابتدا مرحله مقدماتی با تب، سرفه، کوریزا، کونژکتیویت، بی اشتها و کوفتگی بدن که بسیار شبیه سرماخوردگی های ویروسی است شروع می شود پس از ۲ تا ۳ روز راش در مخاط دهان پیدا شده و یک تا دو روز بعد راش از سر شروع شده به پایین آمده تمام بدن و کف دست ها پاها را می گیرد. شروع راش با واکنش ایمنی بدن همزمان بوده و تب قطع می شود و پس از ۳ تا ۵ روز راش از بالا به پایین مانند شروع آن حذف می شود دوره سرخک بی عارضه یک تا دو روز طول می کشد و سرفه آخر از همه علائم حذف می شود.

دوره کمون: دوره نهفتگی بیماری ۱۰ الی ۱۲ روز

طول میکشد این دوره می تواند ۷ تا ۱۸ روز باشد.

مخزن بیماری:

انسان تنها مخزن ویروس محسوب می شود.

عوارض عمده بیماری:

- ♦ عفونت گوش میانی
- ♦ زخم قرنیه و کوری
- ♦ عفونت ریه
- ♦ اسهال
- ♦ لارنگو تراکئوبرونشیت
- ♦ تورم مغز
- ♦ سوء تغذیه
- ♦ عارضه نادر مغزی آنسفالیت
- ♦ التهاب غشاهای مخاطی دهان

دوره قابلیت سرایت بیماری:

به طور معمول از ۴ تا ۵ روز قبل از بروز بثورات سرخکی تا ۴ روز پس از آن بیماری موسیقی تلقی می شود.

پیشگیری:

واکسن سرخک ویروس ضعیف شده سرخک از واکسن سرخک به میزان نیم سی سی زیرجلدی تزریق می گردد نوبت اول در دوازده ماهگی و نوبت دوم در ۱۸ ماهگی تزریق می شود.

جداسازی:

افراد بیمار در طی ۴ تا ۹ روز بعد از شروع راش باید استراحت در منزل داشته و در صورت نیاز به خروج از منزل از ماسک تنفسی استفاده نمایند. شستن دست ها و استفاده از دستمال یکبار مصرف در حین سرفه یا عطسه و همچنین دفع صحیح آن باید به بیمار و اطرافیانش آموزش داده شود. در طی این مدت بیماران نباید با افراد حساس فامیل نوزادان و افراد غیر واکسینه در تماس باشند و فقط افراد واکسینه اجازه ملاقات با بیمار را دارند.

بیماران فقط در موارد ضروری باید در بیمارستان بستری شوند زیرا خطر انتقال بالای داخل بیمارستانی دارد.

نحوه مراقبت از موارد تماس مشکوک بیماری:

افراد خانواده فرد مشکوک به سرخک واکسینه نشده اند و سن آنها بین ۹ ماه تا ۱۲ سال است باید در فاصله زمانی کمتر از ۷۲ ساعت بعد از شروع علائم در بیمار واکسینه شوند در مورد کودکان کمتر از ۹ ماه و زنان باردار تجویز ایمنوگلوبین استاندارد توصیه شده است این افراد باید ۵ ماه بعد از تجویز ایمنوگلوبین واکسینه شوند.

در مدارس بلافاصله بعد از تشخیص بالینی بیماری تمامی محصلین مدرسه باید از نظر سابقه واکسیناسیون و دریافت دو نوبت واکسن سرخک بررسی شوند و در صورت تکمیل نبودن واکسیناسیون بلافاصله واکسینه شوند.

و در صورتی که امکان تجویز واکسن به هر علتی برای آنان میسر نباشد باید ۱۴ روز تحت مراقبت قرار بگیرند .

بروز تب در آنها به عنوان احتمال شروع بیماری تلقی گردد طول مدت استراحت و جداسازی این افراد بر مبنای تشخیص پزشک معالج خواهد بود

اگر در یک کانون جمعیتی مدرسه اداره پادگان و غیره یک مورد قطعی مبتلا به سرخک گزارش گردد و علائمی از گردش ویروس در مدت ۳ هفته پس از شروع بیماری نفر اول وجود داشته باشد باید تمامی افراد ۹ ماه تا ۱۲ سال آن کانون بدون توجه به سابقه واکسیناسیون واکسینه شوند.

* جهت دسترسی به اطلاعات آموزشی، بارکد زیر

را اسکن نمایید

واحد آموزش به بیمار